

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁמְרָה לְפִי נִצְרָה עַל דַּל שִׁפְתָי: ד אֵל תֵּט לְפִי לְדַבֵּר רָע
 לְהִתְעוֹלֵל עַל לֹוֹת בְּרָשַׁע אֶת אִישִׁים פְּעָלֵי אֲוֶן וּבֹל אֶלְחָם בְּמַנְעֻמֵיהֶם:
 ה יִהְיֶה לִּי צַדִּיק חֶסֶד וַיִּזְכִּיחֵנִי שְׁמֵן רֹאשׁ אֵל יְנִי רֹאשִׁי כִּי עוֹד וַתִּפְלְתֵי
 בְּרַעוֹתֵיהֶם: ו נִשְׁמָטוּ בְיָדֵי סֹלַע שִׁפְטֵיהֶם וְשָׁמְעוּ אֲמָרֵי כִּי נַעֲמוּ: ז כְּמוֹ פֶלֶח
 וּבִקַּע בְּאָרֶץ נִפְוֹרֵי עֲצָמֵינוּ לְפִי שְׁאוֹל: ח כִּי אֲלִיךָ יְהוָה (קרי אלהים) אֲדַנִּי עֵינַי
 בְּכַה חֲסִיתִי אֵל הָעַר נִפְשִׁי: ט שְׁמַרְנֵי מִיַּד פַּח יִקְשׁוּ לִי וּמִקְשׁוֹת פְּעָלֵי אֲוֶן:
 י יִפְלוּ בַמִּבְמָרִיו רְשָׁעִים יַחַד אֲנָכִי עַד אָעֵבֹד:

————— זוהר תהלים —————

בְּדֶרֶךְ שְׁבָה רוּצָה אָדָם לְלַכֵּת- בָּהּ
 מְנַהִיגִים אוֹתוֹ
 אֵל תֵּט לְפִי לְדַבֵּר רָע לְהִתְעוֹלֵל עַל לֹוֹת
 בְּרָשַׁע (קמא, ד): [זוהר ויקרא פ' תזריע (דף
 מ"ו)] כְּתוּב (תהלים קמא) אֵל תֵּט לְפִי לְדַבֵּר
 רָע לְהִתְעוֹלֵל עַל לֹוֹת בְּרָשַׁע. מִכָּאן שְׁנִינוּ,
 בְּדֶרֶךְ שְׁבָה רוּצָה אָדָם לְלַכֵּת, בָּהּ מְנַהִיגִים
 אוֹתוֹ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הַפְּסוּק הַזֶּה קָשָׁה,
 וְכִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַטֵּה אֶת הָאָדָם
 לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ שֶׁל חֲטָא וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים
 רָעִים? אִם כֵּן, אֵין דִּין בְּזֶה הָעוֹלָם וְלֹא

בְּעוֹלָם הַבָּא, וְהַתּוֹרָה לֹא מְתַקְנֶת, שְׁכַתוּב
 בָּהּ אִם תִּשְׁמַע וְאִם לֹא תִשְׁמַע! אֵלֹא דְוֹד
 הַזֶּהִיר אֶת לְבוֹ לְהַנְהִיגוּ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר (דברים ד) וְהִשְׁבַּתְ אֶל לְבַבְךָ. מֵה זֶה
 וְהִשְׁבַּת? אֵלֹא פַעַם אַחַת וּפַעַמִּים וְשִׁלַּשׁ
 לְחֹזֵר כְּנִגְדוֹ, וְלִהְיוֹלִיךְ וְלִהְזַהֵיר אוֹתוֹ. וְכֵן
 אָמַר לוֹ: אֵל תֵּט לְפִי לְדַבֵּר רָע. לְלִבּוֹ אָמַר
 דְוֹד, (כלומר) אֵל תִּטֵּה לְפִי דְרָכֵי הָאָדָם (ויכ
 אַמַר לוֹ, לְבִי, אֵל תֵּט לְדַבֵּר רָע. שְׁהִירֵי דְבַר) רָע גּוֹרָם
 נִגַע בְּעוֹלָם, וְהַדִּין שׁוֹרֵה בְּעוֹלָם, וְהִיגוּ
 נִגַע צָרַעַת.

קמב « משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: ב קולי אל יהוה אֶזְעַק
 קולי אל יהוה אֶתְחַנֵּן: ג אֶשְׁפָּךְ לִפְנֵי שִׁיחֵי צָרָתִי לִפְנֵי אֲנִיד:
 ד בַּהֲתַעֲפַף עָלַי רוּחִי וְאַתָּה יָדַעְתָּ נְתִיבָתִי בְּאֶרֶץ זֵי אֶחְלֶךְ טָמְנֵנוּ פֶּחַ לִי: ה הַפִּיט
 ימין וראה ואין לי מִפִּיר אֶבֶר מְנוּס מִמֶּנִּי אֵין הִרְשֵׁ לְנַפְשִׁי: ו זַעֲקָתִי אֶלֶיךָ
 יְהוָה אֶמְרָתִי אַתָּה מַחְסֵי חֲלָקֶי בְּאֶרֶץ חַחִיִּים: ז הַקְּשִׁיבָה אֵל רִנָּתִי בִּי
 דְלוֹתִי מֵאֵד הַצִּילֵנִי מִרְדְּפֵי בִי אֶמְצֵוּ מִמֶּנִּי: ח הוֹצִיָאָה מִמֶּסְגֵר נַפְשִׁי לְחַדוֹת
 אֵת שְׁמֶךָ בִּי יִבְתְּרוּ צְדִיקִים בִּי תִגְמַל עָלַי:

— שִׁמוֹשׁ תְּהִלִּים —

לחולי השוקים

משכיל לדוד (קמב, א): [שימוש תהלים לפרק קמב] טוב לאמרו לחולי השוקים.

— זוהר תהלים —

כל ישועות שבעולם תלויות בתשובה
 ובתפלה שמתפלל האדם להקב"ה
 קו"י א"ל ה' אֶזְעַק וגו' (קמב, ב): [זוהר ח"ב-דף
 יב:] קולי אל ה' אֶזְעַק קולי אל ה'
 אֶתְחַנֵּן, אמר רבי יהודה כל ישועות
 שבעולם תלויות בתשובה ובתפלה
 שמתפלל האדם להקב"ה, וכש"כ מי
 ששופך דמעות בתפלתו, שאין לך שער
 שלא יכנסו אותן הדמעות, בוא וראה מה
 כתוב (שמות ב) ותפתח ותראהו את הילד,
 ותפתח, זו השכינה העומדת על ישראל
 כאם על הבנים, והיא פותחת תמיד
 בזכותם של ישראל, כיון שפתחה ותראהו
 את הילד (ירמיה לא) ילד שעשועים שהם
 ישראל שמתחטאים לפני רבונם בכל,
 ומיד שמתחננים לפני הקב"ה חוזרים

בתשובה ובוכים לפניו כבן שבוכה לפני
 אביו, זש"כ והנה נער בוכה, וכיון שבוכה
 נתבטלו ממנו כל גזרות רעות שבעולם,
 מה כתוב, ותחמל עליו, נתעורר עליו
 ברחמים ומרחם עליו, ותאמר מילדי
 העברים זה, שהם רכי לב, ואל מילדי
 עכו"ם שהם קשי ערף וכבדי לב, מילדי
 העברים, רכי לב מאבותם ואמותם לשוב
 לפני רבונם, ותקרא את אם הילד, שהיתה
 בוכה כמו שכתוב (שם) קול ברמה נשמע
 נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה
 וגו', הוא בוכה ואם הילד היא בוכה,
 וא"ר יהודה לעתיד לבוא מה כתוב (שם)
 בבכי יבאו ובתחנונים אובילים, מהו בבכי
 יבאו, בזכות הבכיה של אם הילד שהיא
 רחל, יבאו ויוקבצו מן הגלות:

קמג « מזמור לדוד יהוה שמע תפילתי האזינה אל תחנוני באמנתך עני בצדקתך: ב ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי: ג כי רדף אויב נפשי דפא לארץ חיתי הושיבני במחשבים בְּמַתִּי עוֹלָם: ד וַתִּעַשֶׂה עָלַי רוּחִי בְּתוֹכִי יִשְׁתַּחֲוּם לִבִּי: ה זָכַרְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם חָגִיתִי בְּכָל

שימוש תהלים

לחולי זרוע

ה' שמע תפילתי (קמג, א): [שימוש תהלים לפרק קמג] טוב לאמרו לחולי הזרוע.

זוהר תהלים

נקראת (בראשית יד) ומלכי צדק מלך שלם, כאשר נתעוררים דינים ממשפט הם כלם ברחמים כלם בשלימות^פ כיון שמשפט ההוא ממתיק לזאת הצדק, והדינים נתתקנים ויורדים כלם לעולם בשלימות ברחמים, ואז נקרא שעת ההזדוגות של בחי' זכר בבחי' נקבה^פ וכל העולמות ברחמים ובשמחה, וכאשר נתרבו עונות העולם ונטמא המקדש ובחי' זכר מתרחק מבחי' נקבה, ונחש התקיף מתחיל להתעורר^פ אז אוי לעולם שניזון בזמן ההוא מן צדק הזו, כמה מחנות משחיתים נתעורר בעולם, כמה צדיקים נפטרים מן

כאשר נמצא צדיק גדול בעולם אהובו של הקב"ה אז אפילו אם נתעוררה צדק בלבדה יכול העולם להנצל בזכותו ואל תבוא במשפט את עבדך וגו' (קמג, ב): [זוהר ח"ג דף רצא:] ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי. כתיב (תהלים פט) צדק ומשפט מוכן כסאך וגו': אמר רבי שמעון אלה שני המאורות התיקון של כסא המלך שנקראים צדק ומשפט הם תחלה וסוף בכל האמונה^פ ובהם נתעוררים כל הדינים שלמעלה ושלמטה, והכל נסתר במשפט, והצדק ניזון מזה המשפט^פ ולפעמים היא

זיו הזהר

נקראת על שמו שהוא המשפיע להמלכות, והמלכות היא הסוף לכל אותן ז' ספירות המקבלת מהן שפע: קפז. ר"ל שהמלכות נשפעת מן התפארת: קפח. ענין דין של שלימות היינו שהגם שנשפע דין מ"מ הוא באופן שלא יהיה ע"י אותו הדין ח"ו מגרעת וחוסר החיים, אלא שיהיה בכח לסבול הדין שיסאר הכל בשלימות: קפט. פי' שבכ"מ שנזכר הזדוגות זכר ונקבה ענינו הוא השפעת שפע מן התפארת להמלכות ע"י התקשרותם זה בזו: קצ. זה סמא"ל כח השטן שרו של עשו, כי כך אמר יצחק לעשו

קפו. צדק ומשפט היינו מלכות ותפארת, ויש לקרותן תחלה וסוף בכל מהימנותא, סתם מהימנותא היינו הז' ספירות חג"ת נהי"מ, וכיון שהז' ספירות הן ב' כוללות של ב' עולמות בחי' זכר ובחי' נקבה משפיע ומקבל, כי התפארת הוא כולל שאר ה' ספירות והוא בחי' זכר משפיע, והמלכות כולל כל הספירות של עולם המלכות, והיא בחי' נקבה מקבל, לכן כל אותן ז' הספירות נקראין על שם שתי אלה הספירות צדק ומשפט שהן תחלה וסוף, ר"ל התפארת הוא הראשון והראש לשאר ה' ספירות, והשפעת השפע